

MARIUS-NICOLAE MILITARU

Lucian Blaga University of Sibiu

mariusnicolae.militaru@ulbsibiu.ro

DOI: 10.2478/clb-2025-0021

ANALIZA LIMBAJULUI POETIC CONTEMPORAN

Abstract: This paper examines the influence of social media and digital communication environments on the linguistic and formal transformations of contemporary Romanian poetry. It argues that poetic discourse is increasingly shaped by the speed, aesthetics, and interactional norms of online platforms such as Instagram, where literary production circulates in hybridized and highly accessible forms. Drawing on theoretical perspectives from internet linguistics, posthumanist studies and digital literary studies, this article analyzes the emergence of new poetic registers marked by abbreviation, emotive symbols or informal syntax. The study combines conceptual analysis with close readings of a selected corpus consisting of the volumes *Softboi mimosa* by Tudor Pop and poems published on Instagram by Vlad Drăgoi. These case studies demonstrate how digital environments reshape poetic voice, textual materiality, and author–reader relations, while simultaneously challenging conventional distinctions between literature, everyday discourse, and mediated self-performance. Thus, I will show that contemporary Romanian poetry is undergoing significant reconfiguration under the pressure of a networked culture and that digitally disseminated poetry should be recognized as a legitimate and necessary object of literary and linguistic inquiry.

Keywords: Romanian contemporary poetry, poetic language, *Softboi mimosa*, digital literature, Instagram poetry

Nu mai este demult un lucru tabu faptul că ne petrecem mare parte din timp conectați la rețelele sociale, la fel cum nu este un secret faptul că toată lumea își ajustează comportamentul și limbajul sub

influența acestora. Fără doar și poate, rețelele sociale cresc substanțial expunerea. Afacerile își pot face publicitate, oamenii își pot crea comunități, știrile ajung la un public mult mai larg etc. Însă aceste efecte pozitive au și un efect revers, contribuind substanțial la reducerea atenției. Literatura se adaptează permanent tendințelor contemporane, iar acest proces devine vizibil inclusiv în modul în care comunitățile de cititori folosesc rețelele sociale. Un exemplu îl reprezintă limbajul prin care aceste comunități se identifică. Astfel, atunci când utilizatorii publică recenzii de carte pe diferite platforme, ei se integrează în comunități denumite prin jocuri de cuvinte formate în limba engleză. De exemplu, comunitatea dedicată conținutului literar de pe Youtube se numește BookTube, cea de pe Instagram e cunoscută ca fiind Bookstagram, iar de cea de pe TikTok poartă numele de BookTok. Acest lucru poate fi privit ca o reacție de auto-apărare și conservare a comunității de cititori și cititoare din întreaga lume. Dacă multe domenii trec din format fizic în format hibrid sau online, literatura cunoaște și ea această transformare, marcată, de pildă, prin apariția cluburilor de carte online.

Dincolo de aceste modificări, consider că influența digitalului asupra literaturii se manifestă și la alte două niveluri: cel al formei și cel al conținutului. Pornind de la această observație, acest studiu nu urmărește doar să analizeze literatura română contemporană, ci și să exploreze mai multe direcții de cercetare conexe: evoluția limbajului poetic contemporan, identificarea elementelor postumaniste în poezia contemporană, investigarea prezenței tot mai pronunțate a scriitorilor și scriitoarelor în mediul online, precum și analizarea modului în care limbajul literar se adaptează convențiilor acestor platforme. Relevanța acestui demers este cu atât mai mare cu cât analiza poeziei publicate pe internet a rămas multă vreme un subiect neexplorat. Faptul că un poem postat pe Instagram poate ajunge la mai multe persoane decât un volum de poezie tipărit nu trebuie trecut cu vederea, ci înțeles în contextul mai larg al transformării literaturii în era digitală. În ceea ce privește textele discutate, mă voi opri asupra volumului *Softboi mimora* de Tudor Pop (2019), respectiv asupra poemelor publicate de Vlad Drăgoi pe pagina sa de Instagram.

Postumanism și poezie digitală

În articolul „Emoticons: Between Linguistic Innovation and Symptom of the Posthuman Era” (2017), Robert Cincu observă că omul și intervențiile umane au modelat atât societatea de azi, cât și planeta Pământ, trecând din perioade în care omul și umanul au fost epicentru, la o perioadă postumană, care poate fi privită ca o perioadă *hibrid*

atât între om–natură, om–societate și, cel mai important hibrid pentru studiul de față, om–internet:

Cu alte cuvinte, după ce lumea (sau, cel puțin, cultura occidentală) a traversat o epocă clasică, una modernă și una postmodernă, se pare că astăzi, la nivel global, intrăm în primele etape ale unei noi paradigme culturale majore: aceea a postumanismului. Această transformare culturală și socială corespunde, de fapt, unei alte schimbări de amploare, de mare importanță pentru geologia contemporană: potrivit geologilor, Pământul pare să fi intrat recent într-o eră care poate fi descrisă cel mai bine drept Antropocen. Pe scurt, geologii au observat că intervenția (și prezența) omului pe Pământ a fost atât de semnificativă, încât astăzi urmele acestor intervenții acumulate de-a lungul timpului reprezintă cei mai relevanți indicatori pentru studiile geologice. Prin urmare, atât geologia, cât și studiile culturale acordă o atenție deosebită temei omului, a umanității și a condiției umane, într-un mod fără precedent¹.

De asemenea, el subliniază și faptul că intervenția digitalului în discursul uman are efectul de a interoga tocmai conceptul de „uman”². Viața virtuală interferează atât de mult cu viața noastră încât apare *blending-ul* amintit anterior, hibridul om–internet, cu toate măștile lui. O altă observație adusă de Cincu se referă la una dintre trăsăturile principale ale internetului, și anume viteza: „Deoarece conversațiile online se bazează pe tastare și permit răspunsuri în timp real din partea persoanelor care comunică, a apărut nevoia de a tasta mai rapid”³. Această nevoie stă la baza transformărilor suferite de limbaj în mediul digital, precum folosirea de prescurtări și emoticoane, aspect ce va fi

1. Robert Cincu, „Emoticons: Between Linguistic Innovation and Symptom of the Posthuman Era”, *Journal of Media Research* 10, nr. 27 (2017): 89, traducerea mea. În original: „In other words, after the world (or, at least, Western culture) has witnessed a classical era, a modern and a postmodern one, it seems that today, at a global level, we are entering the first stages of a major cultural paradigm: that of posthumanism. This cultural and social shift corresponds, in fact, to another massive change that is of great importance in contemporary geology: according to geologists, the Earth seems to have recently entered into an era which can be best described as the Anthropocene. To summarize, geologists have noticed the fact the man's intervention (and presence) on Earth was so significant that today these interventions made by man throughout time are the most relevant indicators for geological studies. Therefore, both geology and cultural studies seem to be giving an immense attention to the topic of man, mankind/humanity, in an unprecedented manner.”

2. Cincu, „Emoticons”, 95.

3. Cincu, „Emoticons”, 91. În original: „Since online chatting is based on typing, and since it permits real-time responses from the individuals chatting, it has generated the need to type faster”.

sesizat și în poeziile analizate.

Heike Schaefer ne îndeamnă să tratăm poezia online ca parte a literaturii: „Pare esențial să insistăm asupra faptului că toate versiunile unui text literar—și diferitele modalități de compunere, difuzare și receptare a textului pe care acestea le implică—fac parte din cultura literară. Ele aparțin mediului literaturii, indiferent de orice alt mediu căruia îi pot aparține de asemenea”⁴. Ceea ce se remarcă prin această observație este o democratizare a discursului critic, capabil să integreze forme literare, respectiv căi de producere non-tradiționale. Mai mult, Schaefer subliniază și că mediul online nu e doar o categorie literară în plus, ci contribuie tocmai la redefinirea literarului: „Trebuie să dezvoltăm o nouă înțelegere a literaturii ca mediu sau, cu alte cuvinte, a medialității literaturii”⁵.

În sialul observațiilor aduse de Schaefer, aș dori să notez o altă remarcă esențială, adusă, de această dată, de Noa Shakargy, care atrage atenția asupra unui lucru esențial pentru studiul nostru, și anume ubicuitatea poeziei, capacitatea acesteia de a apărea în diverse medii. Poezia poate fi produsă în notițele de pe telefon, în story-uri, postări etc., spre deosebire de romane sau piese de teatru, produse literare care cer un spațiu mai mare. S-ar putea spune chiar că rețelele sociale devin un adevărat refugiu pentru poezie:

Internetul influențează întreaga literatură și, în special, poezia; prin urmare, în era digitală, statutul social al poeziei și al poeziei este în curs de transformare. Poezia este peste tot: pe site-uri și forumuri specializate și pe rețele de socializare precum Facebook, Instagram și Twitter. Dar poezia pătrunde și în zone până de curând neexplorate, cum ar fi programarea, codarea și învățarea profundă (Deep Learning). Se pare că internetul permite o creștere semnificativă a numărului de texte considerate poezie și a numărului de persoane considerate poeți⁶.

4. Heike Schaefer, „Poetry in Transmedial Perspective: Rethinking Intermedial Literary Studies in the Digital Age”, *Acta Universitatis Sapientiae, Film and Media Studies*, nr. 10 (2015): 178. În original: „it seems crucial to insist that all versions of a literary text—and the different modes of composing, disseminating and engaging with the text that these entail—are part of literary culture. They belong to the medium of literature, no matter to what other medium they may also belong”.

5. Schaefer, „Poetry in Transmedial Perspective”, 170. În original: „we need to develop a new understanding of literature as a medium, or, to put it another way, of the mediality of literature”.

6. Noa Shakargy, „Internetica: Poetry in the Digital Age”, *International Journal of Cultural Studies* 24, nr. 2 (2021): 325. În original: „The internet influences all literature and especially poetry; therefore, in the digital age, the social status of poetry and poetics is evolving. Poetry is everywhere: in specialized websites and forums and on

Aici este punctată o nouă caracteristică a rețelelor sociale, aflată în strânsă legătură cu dimensiunile lingvistice și sociale: libertatea de exprimare. Nu mai este necesară publicarea unui volum de poezii pentru ca acestea să devină accesibile, întrucât comunitatea online le poate citi direct pe pagina autorului. În mediul online orice poate fi tratat drept poezie, poate fi apreciat sau nu, iar aceasta în lipsa unui proces editorial riguros, caracteristic cărților tipărite sau în format digital (e-book, audiobook). Tocmai această libertate a contribuit la transformarea discursului și limbajului poetic.

Shakargy propune o definiție a poeziei digitale, conform căreia „poezia digitală este poezia pe care cineva o poate scrie sau accesa datorită evoluției mediilor digitale și este adesea o formă de scriere conceptuală”⁷, remarcă ce aduce în prim-plan hibridul om–internet amintit anterior:

Vorbitorul poetic de pe internet nu este uman, ci mecanic, în timp ce acțiunile acestui vorbitor sunt impuse de poetul uman (care, poate, alege să scrie un haiku), forțând mașina să creeze ceea ce pare a fi poezie nefirească. Acest lucru reflectă inversarea rolurilor dintre mediu și mesaj: mediatorul este un poet uman, în timp ce mesajul—poemul și vorbitorul său—este protocolul computerizat. Protocolul algoritmic și codul repetitiv devin personificate printr-un proces creativ estetizat⁸.

Cercetătoarea propune astfel o relație oarecum egală între poet/ă și protocolul computerizat numit mașină, ambele cedând câte puțin celui alt. Poetul/a cedează prin adaptarea la mașină și limbajul folosit pe internet, în timp ce mașina creează un loc în care poetul/a poate crea.

Libertatea creatoare se extinde și asupra aspectului grafic al poeziei. Poetul/a poate posta orice pe contul personal, având libertatea de a selecta forma, culoarea, fondul poemelor: „Poetul poate alege

social media such as Facebook, Instagram, and Twitter. But poetry also infiltrates previously uncharted waters, such as programming, coding, and Deep Learning. It seems that the internet allows for a significant increase in the number of texts that are considered poetry and the number of people who are considered poets.”

7. Shakargy, „Internetica”, 328. În original: „Digital poetry is poetry that one can write or access thanks to the evolution of digital media, and it is often a form of conceptual writing”

8. Shakargy, „Internetica”, 328. În original: „The internet poetic speaker is not human but mechanical, while the actions of this speaker are imposed by the human poet (who, perhaps, chooses to write a haiku), forcing the machine to create what seems to be unnatural poetry. This reflects the role reversal between the medium and the message: the mediator is a human poet, while the message – the poem and its speaker, is the computerized protocol. The algorithmic protocol and repetitive code become personified by an aestheticized creative process”.

fiecare caracteristică a afișajului, cum ar fi tipul de font, dimensiunea și culoarea, plasarea textului în spațiu și animația textului”⁹. Totodată, mediile digitale permit modificarea continuă a poemului, comparativ cu formatul fizic, tipărit, ce rămâne fix până la o eventuală retipărire: „Deși aspectul textului într-o carte este fix, performanța poeziei digitale este surprinzătoare și infinită: fiecare clic pe butonul «refresh» creează o nouă poezie”¹⁰, ceea ce generează o evoluție continuă poem-poem, în sensul în care se vor naște întotdeauna forme ale limbajului ce pot fi creditate ca fiind poezie.

Poezia online poate fi privită ca un discurs prin simplul fapt că un poet s-a gândit la ceva, a scris o notiță și a postat-o în story. Partea conservatoare a criticii nu va putea accepta ușor asta, însă acest lucru reprezintă, de fapt, un discurs electronic, numit *e-discourse*, adaptat comunității sale online și care reprezintă, într-o mare măsură, una dintre componentele de bază ale limbajului poetic din mediul online: „E-discursul este o varietate nouă de limbaj care duce la variații semnificative în structura scrisă a limbii”¹¹. În articolul lui Atef Odeh AbuSa’aleek mai este prezent un alt aspect semnificativ pentru studiul de față, anume faptul că „termenul «e-discurs» se concentrează pe modul în care indivizii folosesc limbajul pentru a împărtăși și a schimba idei și opinii, mai degrabă decât pe mediul sau mijlocul prin care își transmit și livrează comunicarea”¹², ce se traduce perfect cu exemplele și situațiile amintite anterior, precum și cu nevoia democratizării discursului literar în vederea includerii poeziei digitale.

Poezia română contemporană

Volumul „Softboi mimosa” de Tudor Pop se deschide chiar cu o captură de ecran a contului său personal de Instagram¹³, o primă carac-

9. Shakargy, „Internetica”, 328. În original: „The poet can choose every feature of the display, such as the font type, size, and color, the placement of the text in space, and text animation”.

10. Shakargy, „Internetica”, 328–29. În original: „While the appearance of the text in a book is fixed, the performance of the digital poem is surprising and infinite: each click on the refresh button creates a new poem.”

11. Atef Odeh AbuSa’aleek, „Internet Linguistics: A Linguistic Analysis of Electronic Discourse as a New Variety of Language”, *International Journal of English Linguistics*, nr.1 (2015): 136. În original: „E-discourse is a new variety of language that leads to significant variations in written structure of the language”.

12. AbuSa’aleek, „Internet Linguistics”, 136. În original: „the term e-discourse concentrates on how individuals use language to share and exchange ideas and views rather than on the medium or means by which they convey and deliver their communication”.

13. Tudor Pop, *Softboi mimosa* (OMG Publishing, 2019), 9.

teristică a noului limbaj poetic din literatura română. De asemenea, aranjarea în pagină este extrem de diferită de convențiile tradiționale, stilul fiind liber, degajat, asemănător mesajelor scrise între prieteni. Tonul este neoficial, iar rupturile sunt evidente. Prima poezie analizată este „simt o persoană bună pe linie”, care începe cu un ingambament între titlu și primul vers: „simt o persoană bună pe linie/ & cu alunițe îngrijorătoare”¹⁴. Tonul pare cel al unui dialog între el și un prieten, el și cititor sau chiar se aseamănă puțin cu un jurnal. Formele poeziilor sunt atât de unicate, încât este greu să le copiem aici, în sensul în care sunt versuri foarte scurte, cu spații foarte mari între ele, de aceea vom continua cu formatul clasic de citare, în care „/” marchează trecerea spre următorul vers. Imediat după primul vers urmează o parte care marchează e-discourse-ul foarte prezent în acest volum: „: (multe ore afară) : (/ cariera mea perfectă/ în îmbrățișare de grup/ e pe sfârșite”¹⁵. Nu știm sigur dacă semnul „: (” este folosit ca o pauză precum în poeziile pe rețele de socializare sau dacă este folosit cu sensul dobândit în mediile digitale, unde „: (” simbolizează tristețea. Următoarea parte a poeziei prezintă și mai bine interferențele rețelelor sociale în volumul selectat „: (gol) :/ cu plăcere/ & e violență/ că apăs pe fața ta/ din cerculeț de mess/ : (pop-up obraji pufi/ copil piersicuță) :/ trag pe ecran/ &/ scârțâie/ întotdeauna cele mai bune intenții”¹⁶. Sunt prezente atât rețelele de socializare, mess fiind folosit ca o prescurtare a rețelei messenger, cât și frustrarea produsă de mediul online, când interlocutorul nu este conectat și nu răspunde.

Poemul „the form of a steak/ light hole” păstrează și el asemănarea cu o conversație pe rețelele de socializare: „când mâinile tale amintesc/ de cele mai cool playlisturi/ (de ajuns în scroll degetul/ cu editaj strident) & intenționat/ e foarte frumoasă noua ta poză”¹⁷. Pop introduce în limbajul său poetic termeni ai discursului online precum cool, playlist sau scroll, ce dau senzația că suntem alături de autor și utilizăm aceeași rețea.

În poemul „când mă simt sexy încerc să încap în spații confortabile” asistăm la o nouă sensibilitate și noi trăiri produse de rețele, trăiri pe care și alți utilizatori le au: „sunt sticker-ul porcușor/ pentru tine.../ să mă ating de alți oameni/ mă gândesc omg/ o să mă ating/ de alți oameni/ mai puțin/ de tine.../ unde flexez entuziasmul/ pe față ca loțiune/ & la fel/ pe agresiune/ gândire convențională cu troll/ : (în cele

14. Pop, *Softboi mimosa*, 14.

15. Pop, *Softboi mimosa*, 14.

16. Pop, *Softboi mimosa*, 14.

17. Pop, *Softboi mimosa*, 15.

mai bune momente) : ”¹⁸. Pare că eul liric este atât de conectat în rețea, încât contactul cu alte persoane în lumea fizică a ajuns să fie o frică. Se folosesc din nou termeni specifici mediului online precum *flexez*, care înseamnă „laudă” sau *troll*. De asemenea, „sticker-ul porcușor” reprezintă, de fapt, o altă caracteristică a mediului online, multe persoane apropiate folosind stickere sau emoticoane specifice pentru a identifica o persoană cu ele. În „poem japonez/ hikimori bloop”, Pop folosește atât screenshot-ul unei posibile postări, cât și screenshot-ul unui răspuns dintr-o conversație, spărgând limita amintită anterior dintre poezia „clasică” și cea digitală, creând un mix între acestea.

Pop pare să împingă tot mai tare limitele mixului de poezie digitală printată prin experimentul de limbaj din poemul „: 3 0 0 0 : 3” : „A d i c ă v i d u l a c e l a / S a u c u m s e n u m e ș t e / Î n c a r e u n i v e r s s e e x t î n d e / : (E f c i u d a t :) / M – a m t r e z i t c u e l < 3 l a / s t o r y ș i g o l î n b u r t i c ă ”¹⁹. Acest experiment de limbaj are mai multe proprietăți întâlnite în mediul online cum ar fi scrisul cu spațiu între litere, folosirea „f” ca o prescurtare la „foarte” sau utilizarea „< 3” pentru reprezentarea unei inimi. Pop continuă să utilizeze limbajul specific conversațiilor dintre prieteni, adică pe un ton formal, unde nu cade accentul foarte mult pe gramatică sau folosirea normelor literare, poezia lui devenind un act de îndepărtare de la normele vechi. Practic, putem spune că poezia este scrisă pe loc, primele gânduri ajungând mereu pe hârtie sau în conversațiile sale: „subiecții includ:/ lucruri despre care e importantă discuția/ pus pantalonii la croitorie rupți an cur/ menționez/ asta pt că am fost întrebat/ dacă homosexualitatea e un moft/ cine ar tânji să-și rupă blugii în fund/ din motive nesexuale/ nu...”²⁰

Poemul „Selfcare” prezintă în finalul său o nouă particularitate a limbajului online: „aceste minunate câmpuri cu seacă/ Doresc să mă scufund în ele/ rapiță*”²¹. Înaintea introducerii funcției de editare a mesajelor, majoritatea utilizatorilor rețelelor foloseau „*” pentru a marca o greșeală în mesajul lor și schimbând, practic, cuvântul greșit cu cel semnalizat de „*”, versul devenind „aceste minunate câmpuri cu rapiță”.

Punctul cheie al volumului și îl reprezintă o altă inserție al unui screenshot dintr-o convorbire, în care scrie: „Imaginile creează realitatea/ Eu cred că gen toate uneltele postproducției acum nu mai modelează realitatea ci chiar o creează/ Îmi e greu/ Ne e greu/ Și ție/ Îmi

18. Pop, *Softboi mimosa*, 16–17.

19. Pop, *Softboi mimosa*, 21.

20. Pop, *Softboi mimosa*, 31–32.

21. Pop, *Softboi mimosa*, 40.

place că pot să îmi schimb fața/ Aici pe internet sunt eu”²². Acest „Aici pe internet sunt eu” marchează cheia acestui volum, totul aducând cu hibridul om–internet și modul în care oamenii se comportă pe internet. Hibridarea este aproape completă, aproape nemaștiind ce este acest volum: Este poezie? Este un experiment formal? Este o compilație de gânduri? Este un fel de jurnal? Un posibil răspuns e acela că volumul ar putea să fie câte puțin din toate, deoarece prezintă într-o manieră potrivită modul în care limbajul poetic este influențat de rețelele sociale. Cu siguranță astfel de scrieri se vor intensifica în timp dat fiind faptul că tot mai mulți poeți au început să publice asemenea poeme pe conturile de Instagram, iar forma, conținutul și limbajul acestora au început deja să fie asimilate tot mai ușor în poezia contemporană.

Vlad Drăgoi, un poet legitimat încă din anii 2000 în spațiul autohton²³, se numără printre poeții care folosesc platforma Instagram pentru a posta poezii, această întreprindere având rolul, printre altele, de a păstra conexiunea cu cititorii. Unul dintre poemele publicate e „ce ți-ai luat varujan”:

iese varujan de la afi/ că are ceva event la bv/ iese cu o plasă albă în mână/ ce ai acolo varujan/ nu-mi zi că știu/ găți de pui de la aproape expirate/ cu 5 roni și mai puțin kg/ frumos frumos/ vezi să-i faci repede/ că mâine expiră/ a nu mâine/ pe 8 ok/ ce mai ți-ai luat varujan/ hai mai aici să treacă lumea/ șuncă de sergiana/ 6 roni 300g/ îți place carnea vere/ și mie/ eu aș toca mărunț/ și aș pune în paste/ tu știi mai bine/ bine nu te mai țin/ baftă la event/ numa un pic/ înainte să pleci/ dai și mie una de 50/ varujan nu te supăra/ varujan numi arunca priviri reci/ varujan hai că ai/ varujan știu că ai/ varujan îmi dai/ varujan ai zis că-mi dai/ varujan pula să ți-o tai²⁴.

Se observă similitudini cu poezia lui Tudor Pop, pe Instagram Vlad Drăgoi având parte de libertatea de a scrie greșit, de a folosi un limbaj mai dur, de a prezenta o întâmplare de zi cu zi într-o manieră amuzantă²⁵. Este clar un experiment, un joc, o încercare de a genera o reacție. Dacă acest poem ar fi fost scris corect din punct de vedere gramatical și fără a utiliza un limbaj dur nu ar mai fi avut același impact.

22. Pop, *Softboi mimosa*, 59.

23. Vlad Drăgoi a publicat mai multe volume de poezie: *Metode* (2013), *Eschiva* (2015), *sergio leone* (2017), *Aer, păsări, bere* (2020).

24. Vlad Drăgoi, „ce ți-ai luat varujan”, Instagram, 6 iulie 2025, https://www.instagram.com/p/DLw3hbBNRkQ/?img_index=1.

25. Acest stil e recognoscibil, într-o anumită măsură, și în volumele mai recente ale lui Vlad Drăgoi.

În poeziile amândurora se observă utilizarea unui limbaj specific mediului digital, aspect ce îi poate epata, într-o primă fază, pe cititori. Studiul de față nu a urmărit o valorificare estetică a poeziei române contemporane, ci o scurtă analiză a unui segment poetic prea puțin explorat până în prezent, reprezentat de contribuții poetice precum volumul lui Tudor Pop, *Softboi mimosa*, respectiv de poemele publicate de Vlad Drăgoi pe contul personal de Instagram. Deși analiza critică nu i-a ignorat nici până acum, aceasta s-a axat mai curând asupra unei lecturi în grila mai largă a postumanismului.²⁶ Lipsa de studii din spațiul românesc dedicate acestui fenomen poetic contemporan, profund marcat de rețelele de socializare ar putea fi generată nu doar de un interes scăzut, ci și de o serie de dificultăți metodologice. Probabil că cea mai semnificativă dificultate o constituie efemeritatea textelor, dat fiind faptul că acestea pot fi modificate sau șterse. Cu toate acestea, un studiu aprofundat ar putea scoate la lumină aspecte esențiale la nivel ideologic, formal și de limbaj. Un astfel de studiu ar putea fi cu atât mai util cu atât poezia pare să cadă tot mai mult în preferințele cititorilor, ceea ce ar putea explica într-o anumită măsură alegerea poetilor de a-și posta poeziile online.

References

- AbuSa'aleek, Atef Odeh. "Internet Linguistics: A Linguistic Analysis of Electronic Discourse as a New Variety of Language." *International Journal of English Linguistics*, no. 1 (2015): 135–145.
- Cincu, Robert. "Emoticons: Between Linguistic Innovation and Symptom of the Posthuman Era." *Journal of Media Research* 10, no. 27 (2017): 88–95.
- Drăgoi, Vlad. "Ce ți-ai luat, Varujan" ["What Did You Get, Varujan?"]. Instagram post, July 6, 2025. https://www.instagram.com/p/DLw3hbBNRkQ/?img_index=1.
- Iovănel, Mihai. *Istoria literaturii române contemporane: 1990–2020* [History of Contemporary Romanian Literature: 1990–2020]. Polirom, 2021.
- Pop, Tudor. *Softboi mimosa*. OMG Publishing, 2019.
- Schaefer, Heike. "Poetry in Transmedial Perspective: Rethinking Intermedial Literary Studies in the Digital Age." *Acta Universitatis Sapientiae, Film and Media Studies*, no. 10 (2015): 169–182.
- Shakargy, Noa. "Internetica: Poetry in the Digital Age." *International Journal of Cultural Studies* 24, no. 2 (2021): 325–341. <https://doi.org/10.1177/1367877920956655>.

26. Vezi Mihai Iovănel, *Istoria literaturii române contemporane: 1990–2000* (Polirom, 2021), 616–38.